



ת"פ 5047/04/14 - מדינת ישראל נגד רומן מסלובסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5047-04-14 מדינת ישראל נ' מסלובסקי
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

מדינת ישראל	בעניין:
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל
	נגד
	רומן מסלובסקי
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד פרץ שמעון

הכרעת דין

כ ל ל י

1. התביעה מייחסת לנאשם שתי עבירות: איומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ותקיפה הגורמת חבלה של ממש עבירה לפי סעיף 380 לחוק.

2. התביעה טוענת כי ביום 18.07.2013 על רקע חוב כספי איים הנאשם על מר ערן חזני (להלן: "**המתלונן**") בכך שהתקשר אליו ואמר לו **מה עם הכסף...היום אני בא אליך הביתה לקחת דברים...אתה לא יודע עם מי התעסקת...אני אזיין אותך ואהפוך לך את הבית**". התביעה טוענת עוד כי מספר שעות מאוחר יותר, בקיוסק ברחוב סוקולוב 131 בחולון, תקף הנאשם את המתלונן בכך שחנק אותו מאחורי צווארו, המתלונן הדף אותו ובתגובה הלה הנאשם במתלונן במכות אגרופ בפניו ובעט ברגלו וגרם לו לחבלות.

3. הנאשם אישר כי המתלונן היה חייב לו 500 ש"ח. הנאשם טען כי הוזמן על ידי מכר משותף לקיוסק בחולון ושם הותקף בצורה אכזרית על ידי המתלונן.

מהלך הדיון



4. המתלונן ומר דוד דוידוב עשו עלי רושם אמין. איני מאמין לנאשם כי אמר למתלונן "בצחוק" כי יבוא לביתו לקרה לחוב. הנאשם לא השלים עם דברי המתלונן לפיהם יחזיר את חובו כעבור חודשיים שלושה ואכן אמר כי יבוא להוציא מביתו חפצים.
5. לו הנאשם היה אומר דברים בצחוק לא היתה כל סיבה להתחממות האוירה ולקללות ואיומים על ידי שני הצדדים. הנאשם לא קיבל את בקשת הארכה של המתלונן והבהיר כי יעשה דין לעצמו ויקח חפצים מביתו.
6. הדברים מקבלים חיזוק גם מתוכן שיחת הטלפון בין העד דוידוב לנאשם שבה לא ביקש להבהיר כי דבריו לענין ההגעה לבית המתלונן היו בצחוק.
7. הנאשם היה נחוש לקבל את כספו מיד לכו הוא נעתר להזמנת מר דוידוב והגיע תוך זמן קצר לחנותו למרות שהיו חילופי קללות בינו לבין המתלונן גם בשלב זה.
8. לנאשם לא היתה כל סיבה לגעת במתלונן נוכח חילופי הדברים שקדמו לאותו מפגש אצל מר דוידוב.
9. מר דוידוב עשה עלי רושם אמין ביותר ושוכנעתי כי הוא תיאר באופן מדויק את ההתרחשויות בקיוסק שלו.

סרט האבטחה

10. בסרט האבטחה נראה הנאשם נכנס לקיוסק ואוחז בעורפו של המתלונן שנראה מופתע מהמגע. מיד אחרי זה מתחילים הנאשם והמתלונן להתקוטט.
11. בסרט נראה הנאשם שולח ידיים לעבר פניו של המתלונן ובהמשך נותן נגיחות בראשו ובוועט.
12. בחנתי את סרט האבטחה בזירות כיוון שהובא למשטרה מטעמו של המתלונן. היה ראוי שהמשטרה עצמה תתפוס את הסרט ותוודא כי מדובר בסרט שלם.
13. למרות האמור לעיל אין ספק כי הנאשם הוא זה שהחל במגע הפיזי. לא היתה כל הצדקה, כפי שצינתי כי הנאשם יגע במתלונן נוכח הדברים שקדמו למפגש ביניהם. אחיזת הנאשם במתלונן היא זו שגרמה לתקרית האלימה ביניהם.



סיכום

14. דברי הנאשם כי יבוא לבית המתלון ויקח מביתו רכוש הינם איום בפגיעה שלא כדין ברכושו כאמור בסעיף 192 לחוק העונשין.
- אני דוחה כפי שציינתי לעיל כי הדברים נאמרו בהלצה הנאשם אמר את הדברים במלוא הרצינות וכך הם נקלטו גם על ידי המתלון.
15. הנאשם כאמור עשה עלי רושם לא אמין הוא טען בהודעתו (ת/15) מיום האירוע כי המתלון תקף אותו עם כניסתו לחנות הוא הודה שנגע במתלון רק לאחר שנשאל על כך. הוא גם טען טענה שיקרית לפיה בידו של המתלון היה סכין.
16. מר דוידוב שהעיד מטעם התביעה עשה עלי רושם אמין ביותר. עד זה השתדל לפשר בין הצדדים אך נאלץ להפריד ביניהם נוכח התקרית האלימה שהתרחשה בקיוסק שלו. אני מאמין לעד זה כי לא השמיע באוזני הנאשם או חברתו דברים בגנות משפחתו של המתלון.
17. המתלון לא הכחיש כי אחז בבקבוק כדי להגן על עצמו לאחר שנפגע על ידי הנאשם. הדברים נאמרו על ידו בחקירתו במשטרה עוד בטרם הובא סרט האבטחה למשטרה.
18. כתוצאה מתקיפתו של הנאשם נגרמו למתלון חבלות של ממש (ת/2 - ת/3), בדמות המטומה תת עורית ודימום קטן תת עורי סביב עין ימין וכן חתך מעל הגבה באותו צד וכן נפיחות קלה ברגל.
19. בחנתי את טענות הנאשם כנגד החוקרת שגבתה את הודעתו הראשונה. לא מצאתי כי החוקרת פעלה שלא כדין. גירסת הנאשם המכחישה נרשמה במלואה וגם אם היה מקום להקדים ולאפשר לנאשם לשתות מים אין בכך כדי לפגוע במשקל הראיה.
20. לאור כל האמור לעיל מורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, במעמד הצדדים